

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 21. Literarum incrementa tam in Galiis quam alibi procurata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII. lis clarum inter Cælites suos numer
 A. C. 1737. bant, non alio tamen ipsius merito
 nisi quod usque ad extremum vitæ sua
 halitum Apostolicis decretis pertinaciter
 restitisset, & Parisi Abbatis en-
 mius cultor fuisset: Nihilominus quanto
 primum hic impostor ad Patres suos
 abierat, confessim Appellantes & Con-
 vulsionarii ad ejus ædes turmatim ad-
 volant, vestes ejus in frusta diserpunt,
 & velut sacrosanctas reliquias singulari
 fiduciæ affectu secum asportant: de-
 munum intra paucos dies abusus & super-
 stitio eo processit, ut sepulcri locum
 claudere & regio Sigillo firmare necel-
 se fuerit, ne fanatici terram inde re-
 fana pietate abraderent, novosque tor-
 multus concitarent,

§. XXI.

*Literarum incrementa tam in Galli-
 is, quam alibi.*

Inter densas errorum, ac superflui-
 num nebulas hoc anno literatum
 amor luculentius ubique, atque in ipso
 etiam Francia emicare videbatur.
 id haud parum contulerat Cardinalis
 Fleuryus, insignis Eruditorum Fautor
 qui Ludovicum XV. Regem aliquando
 erga scientias proclivemurgebat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1737.

ad accendendum literarum ardorem ne
cessaria librorum subsidia juventuti Gal-
licæ subministraret: eoquod pro au-
gendo Divini Nominis cultu, Religio-
nis incremento, animarum salute, Regi-
ni utilitate, ac extirpanda sectarum
peste nec tutius nec fortius remedium
afferri posset, quam si ubique Viri do-
cti enutrirentur, qui sana, solidaque
doctrina imbuti populos Catholicam
disciplinam docerent, & fibimet pro-
diffe, ac ceteros in vera fide, & debi-
to erga Principes officio confirmare va-
lerent, ad id vero omnino necesse esset,
bibliothecas omni librorum genere in-
structissimas, cunctis scientiæ cupidis
aperire &c. Placuit Regi summopere
Cardinalis Fleury consilium tot ratio-
nibus suffultum: nec diu eidem defuit
rei exequendæ occasio; obierat enim
Colbertus Franciæ Regis Minister, qui
locupletissimam & pretiosissimam Codicibus
scriptis celebrem reliquerat bibliotheca-
m, Rex igitur centies mille aureis
læc manuscripta coemit, eaque in Re-
giis scriniis ad Eruditorum usum repo-
ni voluit. Ejus quoque jussu omnium
qui in Regia & præfata Bibliotheca
essent, Index Codicum seu repertorium
ad publicam utilitatem conficiebatur,
eujus primi undecim Tomi currente hoc
anno publici juris fuere facti, hodie-
dum

Sæc. XVIII. dum vero ob exemplarium paucitatem
A. C. 1737. inter rarissimos libros recensentur. Hæc
Regis liberalitas plurimum Reipublica
literariæ erat proficua, & Fleuryo eius
Promotori valde gloria; quapropter
in gratitudinis monumentum Donche-
tus Gallicæ Academiæ socius elegan-
tissimum numisma cudi curavit, cu-
jus recta frons effigiem Cardinalis, ar-
eresa Herculis columnam binis serpen-
tibus cinctam, seu prudentiæ cum for-
titudine connexæ symbolum, & pone
aliam columnam palmis, & diversa-
rum artium instrumentis ornatam ex-
hibebat cum hac epigraphe: *His pauci
reddidit armis.*

Gallici Regis exemplo incitatus,
Carolus utriusque Siciliæ Rex litera-
rum incremento intentus copiosissimum
librorum apparatum, quem Parmæ
Duces maximo labore & pretio colle-
gerant, Neapolitanæ universitati dono
dedit, præcepitque, ut hæc Bibliothè-
ca tribus in quavis hebdomada diebus
ad cuiusvis eruditus usum aperiretut:
pro his etiam libris quarto post anno
Scrinia admodum pretiosa in Regi
Palatio recens eræta & celebri type-
graphia instructa fuere. Nec deearant
in Germania, fœcunda artium Matre &
antiqua scientiarum sede, qui familia-

ri suo in severiores disciplinas studio Sæc. XVIII.
rei literariæ commoda per publicas A.C. 1737.
Bibliothecas hoc anno promovere ad-
laborarent: Inter hos æterna memoria
digni sunt Illustrissimi Domini liberi
Barones de Dalberg Wormatienses
Camerarii, qui pretiosam septem mil-
lium voluminum suppellectilem a
suis Majoribus collectam possederant.
Hujus Bibliothecæ instruendæ curam
gesserat Oliverius Legipontius, insigne
Benedictinæ Familiæ decus, ad S.
Martinum Cœnobita Coloniensis, qui
Illustrissimis hisce Viris auctor exstitit
obtinuitque, ut eorum Bibliotheca ad
comunem doctorum utilitatem publica
fieret, & velut primum lucupletioris
fundamentum esset. Eo fine Mogun-
tiæ literis Joannis Franckenbergi hoc
anno excudi fecit dissertationem, cui
titulus: *Discursus Paræneticus ad æquos
bonarum artium Æstimatorum, pro Bib-
liotheca publica & Societate Eruditorum in
primaria Germaniae Metropoli Urbe Mo-
guntina feliciter erigenda, promovenda &
stabienda.* Hujus instituti utilitatem,
ejusque exequendi modos quam pluri-
mos, eosque faciles doctissimus hic Vir
in hac sua lucubratione detegere, &
Principes, Nobiles, atque Magistra-
tus ad tam salubre opus animare cona-
batur, nec abs re; cum enim pauci
sint,

Sæc. XVIII. sint, quibus vel Principum favor, ve
A. C. 1737. officii dignitas aut temporis opportu-
nitas concedit, ut in arcana Princi-
pum scrinia, Archiva clausasque Bib-
liothebas pedem inferre, ea lustrare,
indeque proficere possint, accidit, ut
potissimum deficiente, quæ calva ell-
tam propitia occasione, arcana verita-
tis testimonia, authentica doctrina
monumenta, ac venerandæ antiqui-
tis gemmæ per plurima sæcula Orbi li-
terario incognitæ inque tenebris sepul-
tæ jacuerint. Quid ergo utilius, ho-
nestiusque, quam ut reconditi in the-
sauri in præcipuis saltem Urbibus ad
publicum rei literariæ commodum aper-
riantur? *Ast o Musæ, o Pallas!* quid
enim nisi vota supersunt.

Ceterum hæc literatorum vota
apud suos plene adimplevit Carolus
Wilhelmus Dux Onoldinus qui novam
publicamque erexit dotavitque Biblio-
thecam a suo Patre jamjam inceptam
& Heilbrunensem Principum scholam
Onoldino Gymnasio Illustri Carolina
conjunxit: pariter Hamburgi Joannes
Christophorus Wolff pretiosissimam
suam Bibliothecam ad communem pub-
licumque Eruditorum usum Hambu-
gensi Urbi dono dedit: Constat illa præ-
ter septingenta Theologicarum dispu-
tationum

tionum volumina, viginti quatuor mil- Sæc. XVIII.
libus librorum, inter quos quampluri- A.C. 1737:
mi sunt hebraico, Arabico, Turcico,
Persico, & Russico idiomate scripti.
Præterea Leopoldus Antonius Baro de
Firmian Salisburgensis Archiepiscopus
ac S. R. I. Princeps ad perenne Nobili-
lis juventutis commodum hoc anno
Collegium erexit dictum Josepho-Caro-
linum, quod pietatis Christianæ simul
ac scientiarum Seminarium esset, in
eoque Nobiles, aliique honesti Juve-
nes bonis præcipue moribus, virtuti-
bus, & diversis artium liberalium sci-
entiarum & disciplinis, necnon peregrinis
idiomatibus ac Nobilium exercitiis pro-
be instituerentur.

Denique in procurandis scientiarum
subsidiis præ ceteris eminuit Clemens
Pontifex semper Maximus, liberalissi-
mus ac munificentissimus; quippe in
Vaticanam Bibliothecam, quam novo
ædificio, armariis pluteisque amplia-
verat, insuper contulit quam plurima
majoris molis vasa Etrusca, varia ma-
gno pretio coempta antiqua numisma-
ta, maximi, ut vocant, moduli, nu-
mero trecenta & duodëtriginta, quæ
Græciæ & Africæ Regum, Romano-
rumque Cæsarum effigies exprimebant:
Collegerat ea privato olim studio Ale-
xander Eccl. Tom. LXXV. L. 1 xander

Sæc. XVIII. xander Cardinalis Albanus, Rodol-
A. C. 1737. phinus vero Venetus patria Cortone-
sis illa eruditis commentariis illustra-
rat: quam sollicite autem Papa rara
hæc antiquitatis cimelia, & perpetua
Pontificii erga literas, ac disciplinas
amoris monumenta in posterorum uti-
litatem diligentius custodiri curavit,
inde patet, quod tertio post anno,
hujus saeculi trigesimo nono Constitu-
tionem Sixti V. Pontificis de non ex-
trahendis libris, aliisque pretiosis con-
firmarit novaque decreta hanc in rem
ediderit.

Sub idem tempus Clemens Bon-
oniæ Bibliothecam construxit ampli-
mam, eidemque decem aureorum mil-
libus, quæ Senatui superioribus annis
mutuo dederat, assignatis, speculam
instrumentis astronomicis miro artifi-
cio Londini confectis ditavit: cuius li-
beralitatis ut perennis esset memoria,
Senatus in majori Academæ Aula
Pontificis effigiem anno 1758. poni cu-
ravit.

§. XXII.

Clementis XII. Papæ munificentis
in exornandis Urbis Romana
Ecclesiis.